

În urmă cu un deceniu și jumătate, într-un act suprem de afirmare liberă a voinței sale, poporul a ales pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în funcția de președinte al Republicii Socialiste România, manifestându-și, în acest chip, hotărîrea de a transoune în viață politica partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. Puternica afirmare a potențialului creator al tuturor oamenilor muncii într-o atmosferă de înnoire structurală și de stimulare a sentimentului patriotic în întreaga viață spirituală, a devenit în anii Epocii Nicolae Ceaușescu trăsătură definitorie a procesului de edificare a celei mai umane societăți — socialismul și comunismul. Mărturie este noua geografie economică, politică și socială a țării, cum mărturie este și dezvoltarea fără precedent a științei, învățămîntului, culturii și artei; mărturie și, în același timp, temei pentru realizări viitoare care astăzi sînt proiecte cutezătoare.

În această lună, cînd anul rotindu-și egal anotimpurile vestește, o dată cu mărțișorul, un timp al renașterii și speranțelor, am adus un cuvenit omagiu milioanelor și milioanelor de femei, părășe în mod egal, dar și cu acel plus de eternă frumusețe, la zidirea istoriei celei mai noi a României socialiste, o istorie a libertății și demnității. Gînduri pline de recunoștință se îndreaptă spre tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, a cărei dăruită activitate politică și științifică reprezintă un model de înaltă răspundere comunistă și angajare revoluționară. Competența coordonare de către tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu a unor domenii importante ale construcției socialiste cum sînt cele ale științei, învățămîntului și culturii a determinat o sporire valorică însemnată a lor la progresul social general al țării. Inițiat de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Festivalul Național „Cîntarea României”, amplă manifestare a muncii și creației libere, a devenit o emblema pentru înaltul democratism al societății noastre, manifestat plenar și în domeniul creației și asimilării valorilor spiritualității socialiste. Marile linii de forță, tendințele principale în desfășurarea acestui festival care cuprinde într-un tot armonios creația cultural-artistică, științifică și tehnică, în esență activitatea de creație umană, au pus în evidență, de la o ediție la alta, de la un an la altul, noi și noi resurse, ceea ce a permis afirmarea unor talente autentice, a generat o adevărată competiție întru adevăr și frumos împlinite în bine.

Noua istorie a patriei, care în urmă cu 15 ani consemna cu litere de aur alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de președinte al României, atestă, cu faptele și împlinirile fiecărei zile, cu proiectele care ne apropie viitorul, că viața poporului nostru se desfășoară între dimensiunile libertății, dreptății și egalității sociale și naționale, democrația revoluționară devenind o uriașă forță de construcție social-istorică. Intermeiată economic, statuată politic, democrația își manifestă plenar virtuțile în procesul de creație a bunurilor și valorilor materiale și spirituale, făcînd din calitatea participării modalitate principală de legitimare a omului în fața societății și a societății în fața istoriei. Principiul construirii socialismului cu poporul și pentru popor

formulat de secretarul general al partidului oferă cadrul structural al exercitării depline a drepturilor și îndatoririlor tuturor oamenilor muncii în calitate lor de făuritori conștienți ai celui mai demn destin istoric pe care mai cu seamă ultimii 15 ani îl prefigurează cu strălucire.

Ca școală a celor mai înalte virtuți moral-politice, democrația nu poate fi despărțită de nevoia intrinsecă de creștere a nivelului de pregătire profesională de specialitate, de îmbogățire a volumului de cunoștințe, de o atentă exersare a spiritului de discernămint capabil să selecteze valoarea de tot ceea ce doar o mimează, de cultivarea responsabilității sociale în afara căreia, mai ales în timpul nostru, nu pot fi concepute libertatea și nici dreptatea. De aceea, cum sublinia secretarul general al partidului, „Într-o strinsă unitate cu toți oamenii muncii, cu întregul popor, sub conducerea partidului, marele front al educației, creației și culturii să asigure ca știința, învățămîntul, activitatea politico-educativă și culturală să devină o puternică forță care să lumineze calea în mersul ferm înainte al patriei pe culmile tot mai înalte ale civilizației socialiste“. Aici putem cuprinde legătura structurală dintre democrație și umanism, care în socialism își află condițiile cele mai prielnice de manifestare

Procesul dialectic de perfecționare a democrației revoluționare implică în mod obiectiv dezvoltarea conștiinței sociale, creșterea gradului de responsabilitate, de inițiativă, de angajare creatoare în opera de mare anvergură istorică a construcției socialiste. Promovarea progresului științific și tehnologic, ce imprimă ritmuri deosebit de alerte dezvoltării socio-economice, configurează un nou statut al omului ca homo cogitans și homo faber, reformulează problema rostului și rolului culturii și artei ca aspecte inalienabile pentru cel ce trăiește și muncește în „universul tehnic“. Nevoia de cultură a omului de astăzi și de mâine este o nevoie autentică și i se poate răspunde doar printr-o creație valorică superioară în care să se regăsească pe sine pentru a se putea autodepăși. Modificat inevitabil de noile condiții ale revoluției științifice și tehnice, rolul culturii este și va deveni mai mare ca importanță pentru om și societate, pentru că valorile ei dau conținut și dăinuire umanității sale. Democratismul culturii este o necesitate istorică a cărei importanță crește o dată cu intelectualizarea muncii pe care o presupune microelectronica, informatica, automatizarea. „Preocupându-ne să asigurăm oamenilor muncii o viață îmbelșugată, satisfăcătoare cât mai deplină a necesităților lor materiale, acționăm totodată pentru a așeza noua societate pe temelia a tot ceea ce a făcut mai de preț mintea omului, geniul său creator, a cuceririlor științei celei mai avansate, facem totul pentru a deschide larg accesul spre valorile științei și culturii, spre o viață spirituală cât mai bogată“. Tradus în termenii responsabilității, acest principiu profund umanist care a dobândit temeinicia de neclintit a faptelor, a împlinirii mai ales în ultimul deceniu și jumătate angajează deopotrivă pe creatori și receptori într-un proces de afirmare exigentă a ceea ce reprezintă valori autentice — singurele care, definind omul, îi pot asigura autodepășirea.

„T“